Doğan Kardeş

SAYI 20 10 MAYIS 1976 250 KURUŞ

Doğan Kardeş
HAFTALIK ÇOCUK DERGİSİ

Pazartesi günleri çıkar.
10 MAYIS 1976
Sayı: 20 Sıra No: 1060
Yıl: 32 Cilt: 1

Sahibi:
Doğan Kardeş Matbaacılık Sanayii A. Ş. adına
KEMAL ERHAN

Yazı İşleri Müdürü
ŞEVKET RADO

Yazı İşleri ve İdare:
Divanyolu, Türbedar Sokak 22 İSTANBUL ★ Doğan Kardeş P. K. 1146 - İSTANBUL ★ Telefon: 27 95 10 (Santral)

ABONE ŞARTLARI

Yurt içi adi posta, yıllık: 100 TL. ★ Altı aylık: 50 TL. ★ Yurt dışı uçak postası ile yıllık: 200 TL. ★ Altı aylık: 100 TL. Adres değişikliği için 100 kuruşluk posta pulu gönderilmelidir. (Abone için Divanyolu, Türbedar Sokak No. 22, ISTANBUL)

DİZİLDİĞİ ve BASILDIĞI YER:
Doğan Kardeş Matbaacılık Sanayii A. Ş.
Gönderilen yazı ve resimler iade edilmez.

İLÂNLARINIZ İÇİN İLÂN SERVİSİMİZE MÜRACAAT ETMENİZİ RİCA EDERİZ.
Tel.: 27 95 10

KAPAKTAKİ RESİM:
Küçük Fil (Sayfa 7)

ANNEYE SEVGİ TÜKENMEK BİLMEZ

GEÇEN sayımızı baştan başa annelere adamış ve Anneler Günü dolayısiyle onlara sevgilerini sunmak isteyen küçük okuyucularımıza sayfalar ayırmıştık. Fakat anne sevgisi öyle büyük ve ona sesini duyurmak isteyen o kadar çok ki, gelen mesajlar sayfalarımızı aştı, taştı... Bir yandan da dergimizi memleketin her tarafına zamanında yetiştirebilmek için erken basmak zorunda olduğumuzdan gelmekte olan isimleri bu hafta —ve eğer devam ederse— gelecek hafta da yayınlamaya karar verdik. Annelere duyurulmak istenen ortak mesaj aşağıdadır. Ve hemen altında okuyucularımızın isimleri:

ANNECİĞİM! 1976 ANNELER GÜNÜ DOLAYISİLE SENİ SEVGİYLE KUTLAR, SICAK ELLERİNDEN ÖPERİM

Asalettin Kaplan (**Ardahan**), Hüseyin Işık (**İstanbul**), Erol Divrik (**İstanbul**), Tayfur Bademci (**Adana**) Levent Yapa (**İstanbul**), Hilmi Kuran (**Muğla**), Nihat Onat (**Sıvas**), Recep Sıral (**Tekirdağ**), Nergis Yolburun (**Bursa**), Mehmet Emin Örgü (**İstanbul**), Elvan Göçmen (**Ankara**), Evrim Göçmen (**Ankara**), Nuri Deniz (**İstanbul**) Mesut Kuş (**İzmir**) Zahit Gündoğdu (**Diyarbakır**), Nursal Keser (**Balıkesir**), Yaşar, Yeşim, Yelda, Yalçın Öncer kardeşler (**Almanya**), Ayetullah Aydoğdu (**Çorlu**), Osman Nuri Boyacı (**Ankara**), Duygu, Müjde, İnal kardeşler (**İzmir**), Filiz Aykaç (**İzmir**), Atilla Şaman (**İstanbul**), F. Ferhan Dilmaç ve M. İlhan Dilmaç (**İstanbul**), İbrahim Versan (**İstanbul**), Banu Zeytinoğlu (**Eskişehir**), Sibel Güneyman (**İstanbul**), Levent Sennaroğlu (**Kıbrıs**), Suat Sarıbaş (**İstanbul**), İsmail Ozan (**Simav**), Lâle Şengül (**İstanbul**), Hüsnü perek (**Niğde - Aksaray**), Hüseyin Doğan (**Antalya**), İpek Özen (**İstanbul**), Kâzım Kartal (**Ankara**), Tülây ve Sibel Adalı (**Ankara**), Ayşe Seher Karamustafa (**İstanbul**), Volkan Korkut (**Bandırma**), Serhat Mustafa (**Kıbrıs**), Birol Elâl (**Balıkesir**), Sait Işık Ertuğrulgazi (**Eskişehir**) Murat Ersoy (**İzmir**), Can Atabek (**İstanbul**), Paola Kler (**İstanbul**), Mehmet Nuri Özeroğlu (**Tarsus**), İlter Korhan (**Erzincan**), Yüksel Ayram (**Bilecik**), Can Zaloğlu (**İstanbul**), Ayşe Zeynep Ebcioğlu (**Ankara**), Aylin Sevginer (**İstanbul**), Hakan Cura (**Kocaeli**).

(Son gelen isimler gelecek sayıda yayınlanacaktır)

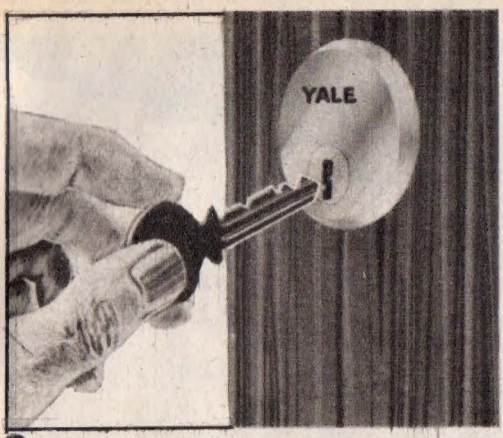

HIRSIZLARIN DÜŞMANI

Kapı kilidi nedir, nasıl işler?..

TAŞ devrinde, evin erkeği, ailesini düşmanlara karşı korumak için mağara evlerinin ağzını büyük bir kaya parçası ile kapatırdı. Güzel bir fikir. Ama güçlü kuvvetli bir düşmanın, mağaranın kapısını yerinden oynatmıyacağı ne malûm? Yüzyıllar boyunca evde huzur ve güvenle oturmasını sağlıyacak, düşman ve hırsızlara karşı kapının kolayca açılmasını önliyecek bir çare düşünüldü.

1865'te Linus Yale, ilk kilidi yaptı. 1868'de Henry Robinson Towne ile birleşerek kilit ve anahtar imalâtına başladılar. Bu adamın adı yaptığı kilitle beraber, hatta benzeri kilitler bile onun adıyla anılır.

Peki; kilitlerin içini merak etmez misiniz?.. Yandaki resimde görüleceği gibi, söz konusu kilit; mil silindiri ve onu bir yay ile kapalı tutacak sürgüden ibarettir. En önemli kısım da silindir bölümüdür .Aşağıdaki üç resimde anahtarın nasıl görev yaptığını görüyorsunuz. Sertleştirilmiş çelik miller, yaylar tarafından, silindirin üzerine açılmış deliklerin içine itilir. Bu miller iki bölümden meydana gelir ve ancak bütün miller bir hizaya gelince anahtar dönebilir ve kapı açılır. Her anahtar ait olduğu kilide göre yapılır. En ufacık bir fark, kilidi işlemez hale getirir.

Şimdi teknik o kadar ilerlemiştir ki, kilitler ev sahibinin parmak izinin elektronik teması ile açılabiliyor. ■

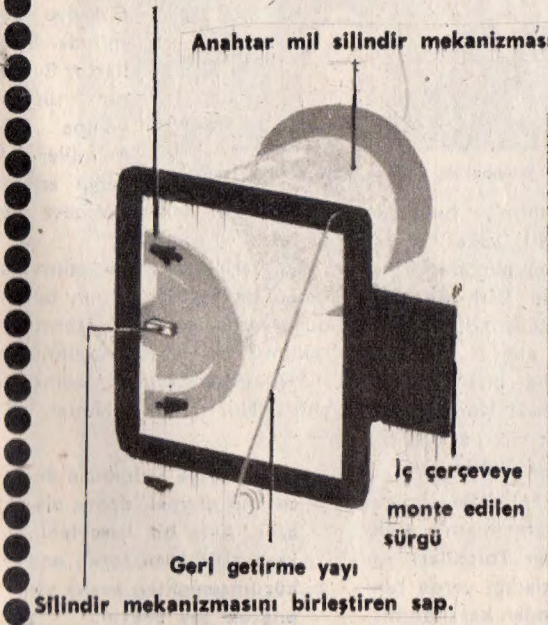

Anahtarın her bir çift mili, kilidi açmak için gerekli uzunluğa nasıl iletildiğini görüyorsunuz.

HAVA ŞEHİTLERİ GÜNÜ

Pilot Fethi Bey

Raşit Sadık Bey

Pilot Nuri Bey

BU hafta 15 Mayıs gününü, her yıl olduğu gibi Hava Şehitleri Günü olarak anacağız.

1911 yılında Fethi adında cesur bir subayımız Avrupa'ya pilotluk öğrenmeye gitmişti. Yurda döndükten sonra pilot olarak hizmet gördü. Gökler onu temiz mavilikleriyle kendine çekiyordu, Fırtınalariyle boğuşmak ta bu değerli subayın zevk aldığı bir şeydi. Yetenekli, azimli, gözü pek bir havacımızdı Fethi Bey.

1913 yılında Daokur adında bir Fransız pilotu Paris'ten Kahire'ye bir uçuş yapmak istemişti. Fakat Toros' larda düşüp uçağı parçalandı. İşte bu yolculuğu Türk pilotları tamamlamayı düşündü. Fethi Bey cesaretle atıldı. Arkadaşı Teğmen Sadık'la birlikte yola çıktılar. Bu sırada Nuri adında bir başka havacımız da ayrı bir uçakla yolculuğa katılmıştı.

Ne yazık ki Fethi Bey yolculuğu tamamlayamamıştır. 4000 metre yüksekten Toros'ları aşmış, her konakladığı yerde binlerce kişi tarafından karşılanmış, alkışlanmış, şerefli bir yolculuk yapmıştı. En ters rüzgârların estiği zamanlarda bile uçmasını biliyor, uçağını pek güzel yönetiyordu. Böylece Şam'a kadar gittiyse de oralarda Cehennem Vadisi denen, denizden 212 metre alçak olan kayalıklara düştü. Sebebi belli olmayan bir kaza sonucu Fethi ve Sadık şehit oldular. Nuri'nin seyahati de yarım kaldı. Şehitler Şam' a getirilip yüzbin kişinin katıldığı bir törenle Emeviye camiinde Salâhattin Eyûbi' nin türbesi yanına gömüldüler. Uçağın enkazı İstanbul'da Askeri Müzeye getirildi.

İstanbul'da Fatihte Hava Şehitleri anıtı

Bu yarım yolculuk adına İstanbul'da Fatih Parkının bulunduğu yerde üstü kırık, yarım bırakılmış bir sütun dikilmiştir. İlk Hava Şehitlerimizin adına bir anıt... Nur içinde yatsınlar. ■

Tehlikeye atılmadan önce onu sezmek doğru olabilir. Ama bir kere tehlikeye atıldıktan sonra onu küçümsemekten başka yapılacak şey yoktur.

— Fenelon

Mutlu ve Mutsuz Filler

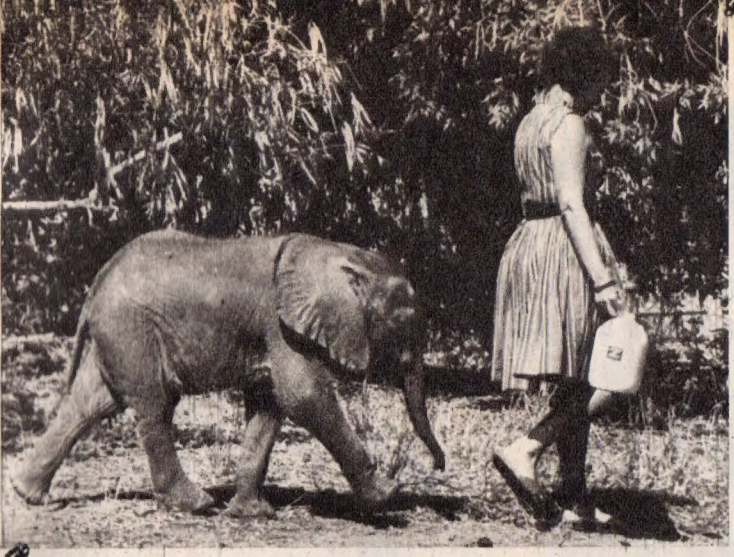

Hadi bakalım, koca gız...

FİLLERİN talihi hep aynı değil. Kimi filler, bu haftaki dergimizin kapağında gördüğünüz gibi daha küçük yaştayken eğitilmek için sırtlarına binilir. Ama küçük fil buna vargücüyle karşı koyar. O kadar ki üzerine binmek için onu bir kafese sokar ve bağlarlar. Sırtına da vinçle inerler. Zavallı hayvan zoraki bunu kabul eder.

Gelgelelim, kimi filler hayvanat bahçelerinde, parklarda en tabiî şartlar altında rahatça beslenirler, büyütürler, insanlardan ana şefkati bile görürler.

Çok az kimse dizlerinin üstünde bir filin oturmasına izin verir? İşte Afrika ülkelerinden Kenya'nın millî parkının müdürü Bayan Seldriş bunu yapabiliyor.

Bu sayfada gördüğünüz fil, onun kendi çocuğu gibi baktığı bir yavru. Adı da Ayşe... Henüz iki haftalık iken bir hendekte bulunmuş ve parka getirilmişti. Çok zayıf ve bitkindi. İyi beslenmezse ölebilirdi.

Yavrunun sütle beslenmesi gerekti.

Ayşe çok sürmeden kendine geldi.

Fakat iş bununla bitmemişti. Ayşe ile sürekli arkadaşlık gerekiyordu. Bereket versin Ayşe sevimli bir yaratık. Onunla gezmek, bir eğlence, oynamak ise spordur. ■

Nasıl, şekeri iyi mi?

Eh, biraz kestirebilirsin artık.

ŞEMSİYELERİN SAVAŞI

Bir zamanlar şemsiye kullanmak cesaret işiydi. En yağmurlu havalarda bile, şemsiye taşıyana gülerlerdi.

Yağmurdan korunmak istiyen bu adamcağız 1750 yılında şemsiye kullandığı için halk kendisine gülüyordu...

ZAVALLI Jonas Hanvay, 30 yıl süreyle Londra sokaklarında alaya alınmaktan kurtulamamıştı. Bütün kabahati de seyahat etmekten hoşlanan, bu adamcağızın, 1750 yılından beri, yağmur yağdığı zaman şemsiye kullanmasıydı. Şemsiyenin gölgelik olarak kullanıldığı İran seyahatinden döndükten sonra onu çok beğenen ve başka sebeplerle de kullanmayı deniyen bu adam niye bu kadar gülünç karşılanmıştı acaba?

Her yenilik önceleri hayretle karşılanır. Ama şemsiyenin kullanılmasına karşı olanlar da vardı. Sofular, Allah'ın rahmetinden kaçtığı için Hanvay'i suçluyorlardı. Arabacılar da bu moda yayılırsa işlerinin azalmasından korkuyorlardı. Bu sebeplerle şemsiye kullananlar pek hoş karşılanmıyordu.

TEPEMİZDE GEZDİRDİĞİMİZ DAM

Şemsiyeyi ilk olarak Eski Mısırlıların, gölgelik olarak kullandığını, günümüze kadar gelen Mısır Oymalarındaki resimlerden anlıyoruz. Çinliler de şemsiyeyi aynı amaçla kullandılar. Eski Yunanlılar ve Romalılar zamanında, esirler, hanımlarına gölgelik tutarlardı.

Şemsiyenin güneşten değil de, yağmurdan korunmak için kullanılması, ancak 1637 yıllarında başlamıştır. Bunu Kral XIII. Louis zamanında yazılan bir kitaptan öğreniyoruz. Kitapta değişik renklerde 11 tafta gölgelikten söz ediliyor, ayrıca yağlanmış kumaştan yapılmış 3 şemsiyenin adı geçiyor.

1715 yılında Fransız erkekleri artık şemsiye taşımaya alışmışlardı. Hattâ yeni icat edilen, açılır kapanır cep şemsiyelerini rahatlıkla kullanıyorlardı. İngiliz kadınlar da Fransız kadınlarına özenerek şemsiye kullanmıya başladılar. Fakat İngiliz erkekleri henüz bu isteği duymamışlardı. Yalnız lüks gazinolardaki kapıcılar, yağmurlu havalarda, bay ve bayan müşterilerini arabaya kadar geçirmek için ellerinin altında bir şemsiye bulunduruyorlardı. Fakat hatırı sayılır hiç bir erkek şemsiye taşımaya cesaret edemiyordu.

OLUKLU ÇELİK TELLER

Şemsiyeler ilk zamanlarda yağlı yelken bezinden ve balina kemiğinden yapılıyordu. Görünümü pek güzel değildi. 1820'lerden sonra lik olarak Fransa'da, ince, zarif, ipek şemsiyeler yapılmasına başlandı. Fakat şemsiyeler zarifleştikçe sağlamlıktan eser kalmıyordu. En sonunda 1852 yılında Samuel Fox adın-

da Yorkshire'li bir İngiliz bu probleme çare buldu. Oluklu çelik tellerle şemsiyenin hem hafif hem sağlam olmasını sağladı. O zamandan bu yana şemsiyenin şekli pek az değişmiştir.

Yalnız önemli bir gelişme olmuştur. Şimdi gerek saydam, gerek önünde saydam görüş deliği bulunan şemsiyeler sayesinde insanlar önlerini rahatça görebiliyorlar. Oysa evvelce, biraz da alaylardan kaçmak için kafalarını şemsiyenin içine saklıyanların sık sık bir yere çarpması veya düşmesi olağandı. Anlaşılan bir çok erkek bunun için şemsiye kullanmaktan kaçınıyorlardı. ■

HASTA KUŞLARA KEDİLERE YARDIM

İsviçre'nin Zürih şehrinde sokaklara, tıpkı posta kutularına benzeyen küçük kutular yerleştirilmesine başlandı. Hayvan dostları, yerde, şurada burada, kanadı kırık bir kuş, aç bir kedi yavrusu, yahut bunlara benzer hasta bir hayvan buldular mı, alıp bu kutulara koyacaklar. Hayvanları Koruma Derneği'nin memurları da her saat başı dolaşarak bu kutulara bakıp içinde buldukları hayvanı alacaklar ve en yakın hayvan hastanesine götürecekler.

HAVADA YETİŞEN BİTKİ

Paris yakınlarında bir deneme laboratuvarının özel limonluklarında kökleri açıkta olan bir muz yetiştirildi! Yaşaması için gerekli maddeleri, topraktan alan bitkiler için kökün büyük önemi vardır. Fakat bilginler bitkinin kökünü açıkta bırakarak da muzu büyütebildiler. Bu deneyde, bitki gerekli maddeleri, bir sigara dumanı gibi köklerine doğru üflenen özel bir dumandan almıştır!

yağ yağ yağmur

ÇOĞU felâket olur, azı da sıkıntılara sebep... Ve hep beklenmedik zamanlarda gelir.

Neden söz ettiğimizi anladınız değil mi? Yağmur!

Yağmur suyunun, göründüğü kadar berrak olmadığını biliyor muydunuz? Hele büyük şehirlerde... Gökten inip bize ulaşıncaya kadar atmosferde birikmiş olan toz ve kimyasal maddelerle dolar.

Fakat atmosfer böyle tozla kirlenmemiş olsaydı sağnaklar meydana gelmezdi. Onlar nemli buharları buluta çevirir ve damlalar halinde dökülürler. İşte size yağmur.

RENKLİ YAĞMURLAR

Büyük şehirlerin üstünde her santimetre küp hava içinde 147.000 toz parçacıkları bulunur. Şehir dışında ise sadece 9500... Bu sebeple temiz bir bölgede yağmur suyu beraktır.

Yağmurlar, kimi zaman renkli olarak yağar. 1968 yılında İngiltere'ye kırmızı yağmur yağmıştı. Bilim adamları Büyük Sahra'dan kırmızı renkte tozların, yukarı atmosfere püskürtülerek çölü aştığını ve böylece kırmızı yağmurun yağabildiğini söylüyorlar.

Bir fabrikanın çıkardığı tozlar, bir zaman mavi yağmur yağmasına sebep olmuştur. Kuzey Afrikadan rüzgârların getirdiği tozlar yüzünden Alplerde sarı yağmur yağdığı görülmüştür.

Kimi insanlar yağmurun hep tatil günlerinde yağdığını sanırlar. Bunun aslı yoktur. Çevremizde ne olup bittiğine o günlerde daha çok dikkat etmek fırsatını buluyoruz da bize öyle geliyor.

Sözün özü yağmursuz yaşayamayız, ama atmosferde toz olmazsa, yağmur da olmaz. ■

Yazan :
FAHRİ
İKİLER

Çizen :
ORHAN
ÖZDEMİR

1

ENGİN VEREL Nasıl futbolcu oldu?

ENGİN

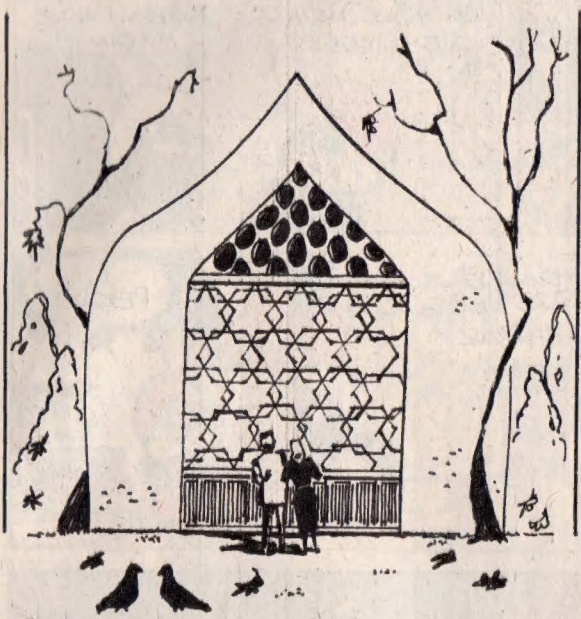

BABA NECATİ BEY'LE ANNE SACİDE HANIM ENGİN'İN DOĞUMUNDAN SONRA SÜMBÜL EFENDİYE GİDEREK ADAKLARINI YERİNE GETİRDİLER.

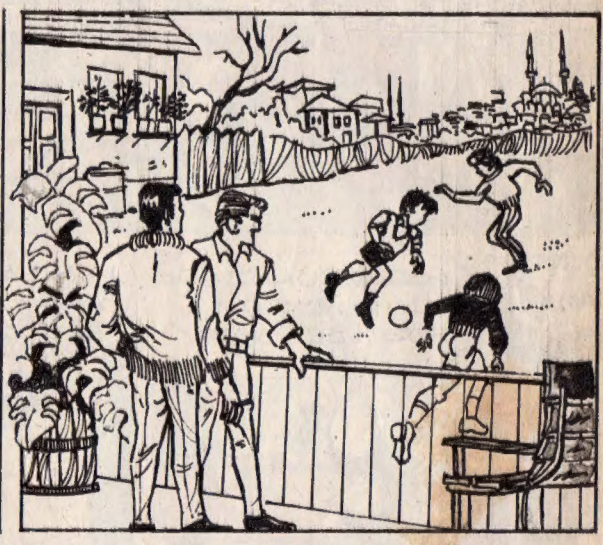

1957'DE YEREL AİLESİ SAMATYA'DAN YEDİKULE'YE TAŞINDILAR. ENGİN DAHA O ZAMANLAR LASTİK TOP PEŞİNDE KOŞARKEN BİR AİLE DOSTLARI ONUN BÜYÜK FUTBOLCU OLACAĞINI BABASINA SÖYLEMİŞTİ..

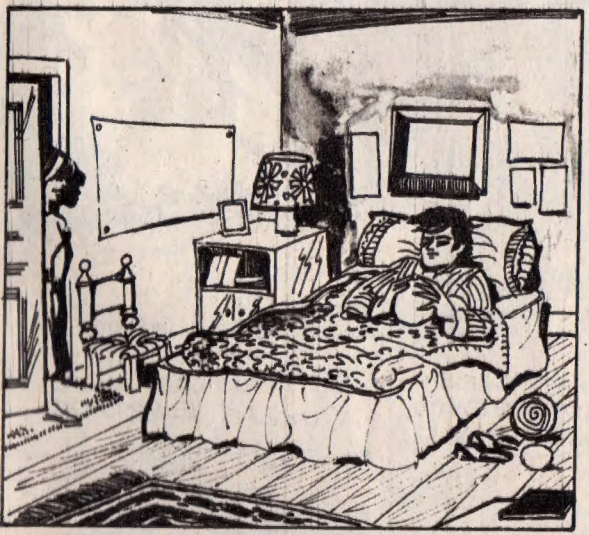

KÜÇÜK ENGİN'İ EN SEVİNDİREN HEDİYE LASTİK TOPTU.. BABASININ GETİRDİĞİ TOPLARI YANINDAN HİÇ AYIRMIYORDU. UYKUDA BİLE...

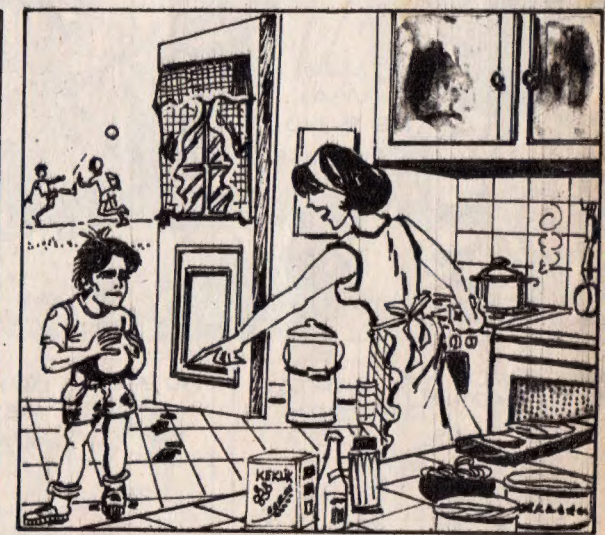

MAHALLEDE TAŞITLARI İLE OYNAYARAK YAKİT GEÇİRİYORDU.. BÜTÜN GÜN TOP PEŞİNDE KOŞUP, ÜSTÜ BAŞI TOZ İÇİNDE EVE GELİYORDU.. BU YÜZDEN EN ÇOK ONA ANNESİ KIZIYORDU...

(Devamı Var)

MANTAR KIZ

SANA BUGÜN KÖYDE KİMSENİN OLMAYACAĞINI SÖYLEMEYE GELDİM. HEPSİ BARAJDA ÇALIŞACAK.
AY! BARAJI MI YAPIYORSUNUZ. BENDE GELEBİLİR MİYİM?

HAYIR.. HAYIR BİR KIZIN ŞANTİYEDE İŞİ YOK.. HEM ÇOK TEHLİKELİ.
NE OLUR GELEYİM. HİÇ BARAJ GÖRMEDİM.

AMA?
GÖRÜRSÜNÜZ ÇOK USLU DURURUM.. SÖZ VERİYORUM!

HEM FAYDALI BİLE OLABİLİRİM SİZE.. KÜÇÜK İŞLER YAPARAK!
PEKİYİ!

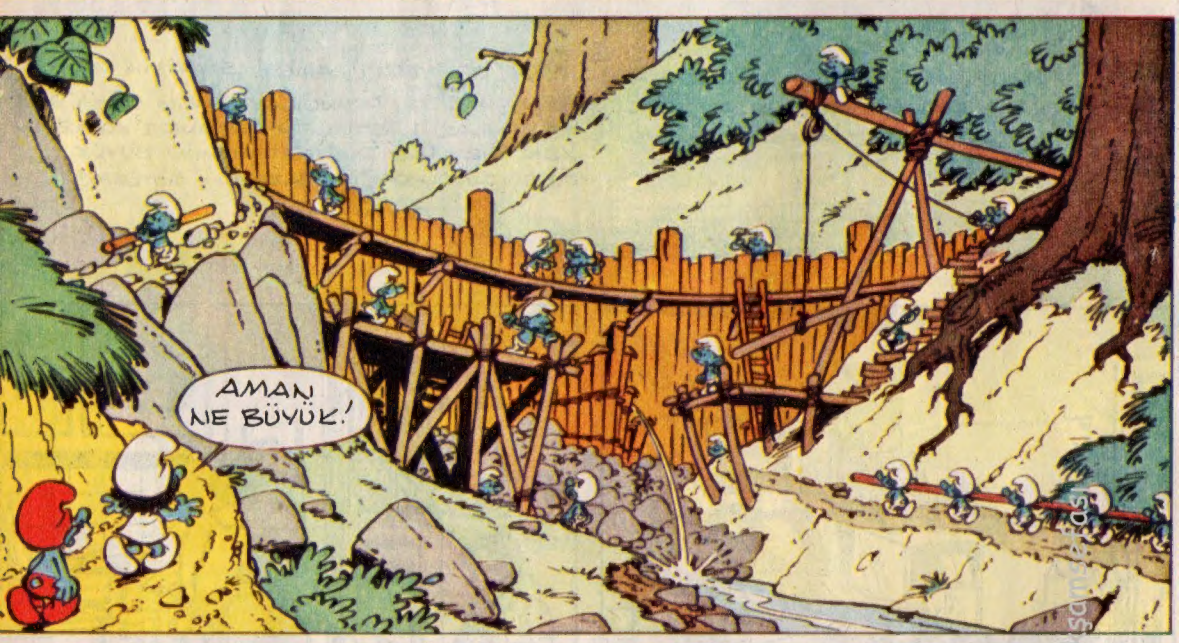
AMAN NE BÜYÜK!

SEN ŞİMDİ BURAYA OTUR VE.....
BU TAHTADAN ŞEY NE?

BU BİR VANADIR VE....
BU NE? BARAJI NEDEN PEMPE BOYAMIYORSUNUZ?

ŞU MANTAR NİYE ÇUKUR KAZIYOR ORADA?..

BUNUN ALTINDA NE VAR?

AAA! BİR MANTAR UYUYOR!

?!

?

PAF

BU YAPTIĞIN ÇOK TEHLİKELİ OLMALI!

ÇOK DEĞİL!

DENEMEK İSTERDİM!

AL DENE!

AY! NE AĞIRMIŞ BU!

OUAAA

GÖRDÜNMÜ TEHLİKELİ DEDİM SANA!

MANTAR DEDE!

DÜN KULLANDIĞIMIZ ÇIKRIK NEREDE!

BİR DAKİKA!

MANTAR KIZ! O NEREDE!

AHHH!

HAYIR! DOKUNMA SAKIN!

NİÇİN?

EĞER BU YANAYI AÇARSAN İKİ DAKİKADA KÖYÜ SU BASAR.

KEŞKE SÖYLESEYDİNİZ BANA!

(Devamı var)

DEDEMİN EVİ

19

Yazan :
KEMALETTİN TUĞCU

ÖZET : Albay Dr. Ekrem emekli bir ihtiyardır. Çocukları ve damatlarıyla geçinemez, bahçesine bir ev yaptırıp iki torunuyla oraya çekilir. Büyük köşkte kalan çocukları birbirlerine düşerler, Büyük kızı kocasından ayrılır. Kocası köşkü yakar. Ortanca kızı ayrı bir yere çıkar. Yanıklar yüzünden büyük kızı hastaneye yatar. Torunları ve gelini ile birlikte oturmaktadır.

BASRI Bey :

— «Peder,» dedi. «Bazı insanlar yaşamın kıymetini bilmez, azarlar, başlarına bir gelecek vardır. Biz de koskaca köşkte barınamadık. Birbirimizi yedik. Hepimiz neye uğradığımızı bilemedik.»

Selma Halam:

— «Bana taş mı atıyorsunuz Basri Bey?» dedi.

Deniz daha evvel davrandı:

— «Teyze'ciğim, Babam böyle bir şey düşünmez. Herkes eşyasını bırakıp sizi kurtarmağa koştu. Siz Dedem'den sonra ailenin büyüğüsünüz.»

Basri Bey:

— «Deniz doğru söyledi abla,» dedi. Ben kendi azgınlığımızdan söz ediyorum. Bunca yıldırbir aradayız. Allah sizi inandırsın, Annemin evi diye kalkıp gittiğimiz evde ne rahat bir yemek yedik, ne de uyuduk. Annem hasta, geçimsiz, kız kardeşim ondan beter. Zaten daracık ev. Nerede o canım köşkün büyük büyük odaları.»

Selma Halam:

— «Kiralık bir yer bulamadınız mı?» dedi.

Belma Halam:

— «Bulamadık abla,» dedi. «Bütün maaşını kiraya versen yine rahat bir yer bulamazsın.»

— «Birikmiş paranız yokmu?»

— «Var ama, bir iki senede o da biter. Biz hem seni yoklamağa, hem de Babama danışmağa geldik.»

Dedem gülmeğe başladı:

— «Bana danışacaksınız öyle mi? Ayol ben bunak değilmiyim?»

Ona bunak diyenler başlarını iyince Dedem çatalını tabağın kenarında tıklatarak:

— «Yooo,» dedi. «Öyle somurtmak yok. Ben hepinizin Babasıyım. Severim de sırasında azarlarım da, öyle değil mi Deniz?»

Deniz:

— «Atma Dede,» dedi. «Ben senin birini azarladığını hiç duymadım.»

— «Kalp kırmayı, başkalarını üzmeyi hiç sevmem kızım. Ama bir kere kızarsam allmallah fena yaparım.»

— «Alimallah ne demek?»

— «Allah bilir demek.»

— «Öyle söylesene Dede. Ne zaman türkçeyi öğreneceksin?»

— «Gayret ediyorum Deniz. Şimdi lâfı karıştırma. Bak Teyzen de Annen Baban da sıkıntıdalar. Benim bir tasarladığım planım var.»

— «Öneri olacak.»

— «Her ne ise. Ben bu gece konduyu yaparken müteahhit köşkün bahçesinden bir kısmını satmamı söylemişti. Ben de benim değil çocukların, demiştim. Dinliyor musunuz hepiniz?»

Selma Halam:

— «Dinliyoruz Baba,» dedi.

— «Gene de ben karışmam. Aranızda konuşun, bahçenin bir kısmını satın. Elinize dünya kadar para geçer. Anlaşabilirsiniz bu para ile bir çatı altında üç bölüklü bir ev yaptırırsınız.»

Basri Bey:

— «Peder, Allah sizden razı olsun,» dedi. «Benim de aklıma bu gelmişti ama kendimde konuşmağa hak bulamadım. Elimdeki birikmiş parayı katsam diyordum. Ömer Bey'in de biraz parası vardır.»

Deniz yine lâfa karıştı:

— «Peki Teyzem ne olacak? onun parası yok. Bu yaştan sonra onu açıkta mı bırakacaksınız?»

Selma Hala'mın gözleri dolmuştu:

— «Deniz, senden bu sözü işitmek yeter bana yavrum,» dedi. «Bak herkesin içinde söylüyorum. Seni haksız yere çok kırdım. Beni bağışla.»

Deniz seslendi:

— «Boş versene Teyze'ciğim. Olur böyle şeyler. Kimbilir benim de ne suçlarım vardır.»

Dedem:

— «Çocuklar,» dedi. «Paranız cebinizde kalsın. Kimsenin hakkı kimseye geçmeden de satılacak yerden alınan para ile üç daire yaptırılabilir.»

(Devamı var)

ANNENİN KÖŞESİ

SUNGUROĞLU KARDEŞLER

BU hafta çocukları üzerine bir annenin yazdıklarıyla sayfamızı açıyoruz...

«Nur ve Şule isminde iki çocuk sahibi, mutlu bir anneyim. Mutluyum çünkü ikisinde de altın gibi bir kalb, tertemiz duygular var. Kardeşliğin tüm duygularını taşırlar küçücük kalplerinde. Birbirlerine çok bağlıdırlar. Hiç mi hiç kıskanmazlar. Hangisinin neye ihtiyacı varsa o alınır ve hiç bir zaman 'niye bana alınmadı?' diye bir sual de sormazlar. Hattâ ikisine de alınan lüzumlu şeyler için bile. 'Anneciğim babacığım, keşke yalnız kardeşime alsaydınız, bana olmasaydınız. Benimki daha yeniydi' derler.

Çocukturlar tabii münakaşa ettikleri zaman da olur. Fakat bu da haksız tarafın, haklı tarafa kullandığı güzel sözlerle tatlı sonuca bağlanır.

Bu güzel hareketlerinden dolayı onları daima mükâfatlandırırım. Örneğin; bu yaz Avrupaya giderken çocukları da götürecektik. Fakat uzun yolculuklarda, bilhassa yaseyyahatin zor olduğunu ileri sürüldü. Bunu duyan çocuklarımız çok üzülmüşler ki büyüğü gelerek 'Beni götürmeyin, kardeşimi götürün o küçüktür üzülmesin' dedi. Sonra kardeşi geldi. 'Ne olur ağabeyimi götürün' diye yalvardı. Sonunda ikisini de götürdük.

Anne ve baba olarak bu güzel sözler karşısında o kadar duygulanmıştık ki. Seyyahatimizde onların istediği ülkelere gittik ve programımızı onların arzularına göre yaptık.

Şimdi dileğim, tüm kardeşlerin böyle olmasıdır. Zaten olduklarına eminim. Bütün anne babaların sevgisi çocuklarına karşı aynıdır. Buna inandıkları an mutludurlar.

— Nebahat SUNGUROĞLU
(İstanbul)

ALTINDAN KIYMETLİ

«DÜNYADA en çok sevdiğim varlık annem. Hayatta çocuklarından ve yuvasından başka bir şeye bağlanmayan annem.

Benim annem çalışır. Her gün işe gidip gelir. Dış görünüşü gayet sadedir. Esmer ve güzel giyinen bir kadındır. Süse pek önem vermez. Yalnız çocuklarını düşünür.

İç görünüşüne gelince; İyi niyetlidir. İyiliği ve yardım etmeyi sever. Kötülük etmekten hoşlanmaz. Duygularını hemen açığa vurmayan bir tiptir. Bizi yani çocuklarını çok sever. İnsanları da sever. Sıcakkanlı ve açıksözlüdür.

İşte; benim annem böyledir. Ve benim için de en değerli bir elmastan, altından daha kıymetlidir, annem. Ara sıra bana kızar, ama onu hoşgörüyle karşılarım. Her zaman bir şeyler vermeye çalışır. Gerekirse kendi için istemze. O üzüldü mü dünya başıma yıkıldı sanırım. Bana baktığı zaman közlerinden sevgi ve şevkat okurum. Bazen onu kucaklayıp bol bol öpmek gelir içimden.

Hayatı ben annemle sevdim. O olmayınca hayat benim için bir hiçtir. Ona olan sevgim sınırsızdır. Ve anlıyorum ki analara olan borç hiç bir zaman ödenmez.»

— AYŞEGÜL UYAROĞLU
(Ankara)

Dünyayı Gül

GROK'un son gösterisinde, izleyiciler, gülmekle ağlamak arasında ne yapacaklarını şaşırmışlardı.

Asıl adı başka olduğu halde kendisine kısaca Grok denilen ünlü palyaço 1880 yılında İsviçre'de doğmuştu. Ailesi saatçilikle geçinirdi. Babası hiç yerinde duramıyan bir adamdı. İki yılda bir ev değiştirirlerdi.

Babası, meslek değiştirmeye de meraklıydı. Bir kahvede çalıştığı zaman, oğlunu uzak bir akrabası olan bir palyaço ile tanıştırdı. Bu akrabanın davet ettiği sirkte edindiği izlenimler, yedi yaşındaki Grok'un geleceğini belli edecekti.

Palyaçoluk onu o kadar sarmıştı ki, haftalarca okulda yüzüne tebeşir sürüp komiklik yaparak arkadaşlarını eğlendirdi. Aynı zamanda toplarla ve şişelerle hokkabazlık etmeye çalışıyordu. Babasının yardımiyle bir de akrabotik hareket öğrendi. 76 yaşında bile yapmaktan kaçınmadığı bu hareket, ayağını boynunun arkasına geçirmekti. Kısa zamanda, köprü siperliklerinde, park parmaklıklarında, elleri üzerinde yürümeye başladı.

Bir gün gezici bir sirkin müzikal palyaço gösterisini seyretmişti. Eve döner dönmez, gördüğünü uygulamaya başladı. Değişik miktarda su ile dolu olan bardaklara hafifçe vurduğunda, değişik müzik sesleri çıkıyordu. Babası oğlunun bu merakını değerlendirmek istedi. Ona piyano ve keman dersleri aldırdı.

Bu konuda da gayet başarılı olan Grok önceleri kahvelerde çalışıyor veya kızkardeşiyle birlikte konserler veriyordu. Daha sonra bir kontun oğluna ders vermeye başladı. Ama onun gönlü palyaçoluktaydı. Birçok sirke başvurdu.

En sonunda istediğine kavuştu. «Brik ve Brok» diye tanınan ikili bir topluluğun Brok adlı palyaçosu işten ayrılıyordu. Adrian da, Grok takma adıyla onun yerine alındı. Beraberce Avrupa turnesine çıktılar.

Buenos Ayres'e davet edilen ikilinin bindikleri gemi tamir için Karaib Adalarına uğradı. Grok, yerliler için bir gösteri düzenlemeye karar verdi. Fakat adalıların yaptıkları komikliklerden hiç bir şey anlamaması ve gülmemesi onları şaşırttı. Yerliler palyaçoların çekişmesini ciddî zannedip üzülmüşlerdi. Grok arkadaşının itmesiyle yere yuvarlanınca, yerliler Brik'i yuhalamıya başladılar. Nerdeyse sahneye koşup Grok'un intikamını alacaklardı. Grok en sonunda gösteriye son vermenin uygun olacağını anladı.

Avrupa'ya dönünce Antonet adlı usta bir palyaçodan ders alan Grok kısa zamanda çok şey öğrendi. Bu

düren PALYAÇO

Grok'un en meşhur esprilerinden biri de kocaman bir kabın içinden çıkardığı minicik kemanıydı.

ikilinin İspanya'da yaptığı gösteriler çok beğenildi. Hele gerçek bir boğa ile yapılan güldürü döğüşü onları İspanya'da meşhur etti.

Boğa tam saldırıya gececeği zaman bir heykel kadar hareketsiz duran Grok'u, bir ağaç sanıp, geri dönüyordu. En ufak bir kıpırdama, korkunç neticeler verebilirdi. Büyük bir cesaret ve soğukkanlılık gerekiyordu.

İspanya'daki başarılarından arkasıyla beraber bütün Avrupa'yı dolaşan Grok, daha sonra yalnız olarak çalışmaya başladı. Kabak kafa makyajı, çuval gibi elbiseleri yanısıra beyaz eldivenleri ile dikkati çekerdi. Eldivenler onu nbir sırrını gizliyordu. Bir tedavi esnasında, X ışınlarına yanlışlıkla 20 dakika fazla tutulan parmaklarından ikisi kararmış ve hareket kabiliyetini kaybetmişti. Buna rağmen hâlâ piyano çalabiliyordu. Hattâ kocaman bir mahfazanın içinden çıkardığı minicik kemanını bile!

En sevdiği oyunlarından biri, oturmuş vaziyette, bir sandalyeden ötekine, dengesini kaybetmeden atlıyabilmekti. Bu oyun, 70 yaşında bile yapabildiklerindendi.

Grok'un güldürü yeteneği sonsuzdu. Muazzam bir piyanoya yaklaşır, bakar ki tabure biraz uzakta kalmış, büyük bir güçlükle onu tabureye doğru yaklaştırırdı. Kemaniyle de güldürmesini bilirdi. Kemanın ters döndüğünü sanki farketmez, teller nereye gitti diye şaşkınlığından deliye dönerdi.

Bunlar belki basit mizansenlerdi ama Grok gibi büyük bir palyaço, bu olaylardan kahkaha tufanı yaratmasını bilirdi.

Jübilesi 1954'de Hamburg'da yapıldığı zaman, halk gülmekle ağlamak arasında ne yapacağını bilemedi. Senelerdir sahnelerde görmeye alıştıkları palyaçoları artık onları bırakıyordu.

1959'da sessizce ölüp gitti. ■

AMERİKA'DA TELEVİZYON HASTALIĞI

Son günlerde Amerikalı çocukların bacak kaslarında meydana gelen bir çeşit hastalığın çocukların gelişmelerine engel olduğu anlaşıldı. Bu hastalığın sebebini araştıran bilginler şu sonuca vardılar. Çocuklar saatlerce kıpırdamadan, oturdukları yerde televizyon seyrettikleri için, hareketsizlikten bacak kasları tutulup kalmaktadır! Bunu göz önünde bulunduran doktorlar ailelere çocuklarına devamlı olarak bir saatten fazla televizyon seyrettirmemelerini tavsiye ediyorlar.

SİHİRLİ AYAKKABI

BİLL DANE ESKİ FUTBOL YILDIZI BOMBACI KEN'E AİT BİR ÇİFT FUTBOL AYAKKABISI BULDU. AYAKKABI BİLLY'NİN TIBKI BOMBACI GİBİ OYNAMASINA YOL AÇTI... OKUL TAKIMI İLE TURNEYE ÇIKTI VE İYİ MAÇ ÇIKARIYORDU ALMANYADA...

BÖYLE BİR ATIŞI HİÇ YAPMAMIŞTIM. AMA AYAKKABI BENİ ZORLUYOR..

NEFİS BİR GOLDÜ..

GOOOAAAL!

KORKUNÇ!

DANE ATTI.

AFERİN.

2-0 VE İKİSİDE SENİN.

DAHA KAZANMADIK. SONRA KONUŞUZ.

İKİNCİ YARIDA....

AYAKKABI BENİ KÖŞTÜLÜYOR NASIL YETİŞECEĞİM.

FAKAT ALMAN BİLLY GÖRMEMİŞTİ.

ŞİMDİ ANLADIM. GEZİYE PAS VERDİ.-Ö-NÜNE GEÇEBİLİRİM BEKİ.

DANE..

YARIŞI BİLLY KAZANDI.

HAYDİ.

ALMANLAR ARTIK ÜMİDİ KESTİ..

PENALTI!

ELİ DEĞDİ.

BU ONLAR İÇİN BİR FIRSATTI

HAYDİ BILLY BUNU AT.

BUNU ATACAĞIM!

BOMBACININ PABUCU HATA YAPMAZDI

GOOOL.

4-0

HEPSİ BİLLY'NİN.

MAÇ BİTTİ VE ALMANLAR MAĞLUPTU.

TURNE İÇİN GÜZEL BİR SON OLDU ÇOCUKLAR. HEPİNİZE TEBRİKLER. ÖZELLİKLE SANA BILLY 4 GOL.

TEŞEKKÜR EDERİM EFENDİM

ERTESİ GÜN İNGİLTERE'YE DÖNDÜLER...

DANE, İNGİLİZ MİLLİ GENÇ TAKIMI İÇİN ADAYLIĞINI KOYDUM.

ÇOK SEVİNDİM EFENDİM!

İNDİKLERİ ZAMAN...

DÖNMEK TE GÜZEL!

VE TATİL DE BİTMEDİ.

DENİZ KENARINA GİDİYORMUSUN DANE.

HAYIR BABANNEM LE KALACAĞIM!

FAKAT BİLLY EVE GİDİNCE...

KİMSİNİZ SİZ?

SEN BİLLYSİN ÖYLE Mİ? BABANNENİ HASTANEYE KALDIRDIK BEN EVE BAKIYORUM.

SANADA BAKACAĞIM YARAMAZLIK İSTEMEM!

HAY ALLAH!

HAFTAYA OLAYLAR GELİŞİYOR....

(Devamı var)

HİKÂYE

sessizlik

EVİN içine bir sessizliktir çökmüştü. Evet, bir sessizlik. Sokaktaki korna sesleri, bağırtılar, insanların gürültüsü hep kapalı pencerelerin arkasında kalıyordu.

Çıt yok evin içinde.

Karı - koca, akşam yemeklerini yemişlerdi. İkisi de iyice yaşlanmıştı. Belleri, dizleri ağrıyordu. Öyle pek uykuları kalmamıştı. Kadın ağır ağır yürürken:

— «Kahveni nereye bırakayım Bey?» diye sordu.

— «Şurada, pencerenin önünde içeyim. Sen de otur, biraz başımızı dinleyelim.»

Sigara paketinde kaç sigara kaldığını hesaplarken içini çekti:

— «Çocuk değil, ateş - fet,» dedi. «Ne baş kalıyor ne beyin?»

Kadın belinin ağrıyan yerine bir yastık yerleştirip üstüne dayanırken:

— «Eh, ne olacak!» dedi. «Ana çalışır, baba çalışır. Çalışmayıp da ne yapsınlar? Geçinmek kolay mı?»

Telefon edip çocuğu aldırmalarını söylemişlerdi. Erkenden, oğulları gelip almıştı beş yaşındaki oğlunu.

Başlarını dinlemişlerdi bütün gün. Ama şimdi içlerinde garip bir sıkıntı ve boşluk vardı. Yapma, etme, demeden yorgun düşen çenelerini bıçak açmıyordu. Nihayet adam:

— «Hanım,» dedi. «Şimdi burada olsaydı senin kucağına yerleşirdi» değil mi?

— «Evet,» dedi kadın. «Ne de olsa çocuk, bütün gün hırçınlık ediyor, sonra yorgun düşüyor.»

— «Uyuyacağı zaman nasıl da uslanıyor,» değil mi?

— «Orası öyle Bey.»

— «Biliyor musun, beni en fazla sıkan bir dakika durmaması. Ne uykuya rahat var, ne yemeğe.»

— «Evet, çekilir kahrı yok. Her şey gençlikte olur. Bizim yaştakiler çocuğa nasıl bakar?»

Biraz sonra ihtiyar adam :

— «Hanım? »dedi. «Sıkıntı, mıkıntı ama insan yine arıyor. Bu yaştan sonra dünyanın ne zevki var? Çocuğun tuhaf tuhaf sözleri, sesi insanı meşgul ediyordu. Bak ev suyu çekilmiş değirmene döndü.»

—(«Eh, başımızı dinliyelim, dedik. Dinle bakalım ağarmış saçlı başını.»

— «Bakamam, peşinden koşamam» demiyor muydun?

— «Diyordum ama, sen de istemiyordun gürültüyü.»

Adam pencereden karanlığa bakıyordu. Kadın :

— «Apar topar alıp götürdüler,» dedi. Sütünü bile içemedi.»

— «Acaba evlerine gidince kahvaltı yaptırdılar mı?»

— «Ne bileyim... Şimdi burada olsaydı çoktan uyumuştu değil mi?»

— «Uyurdu ya... Sesi hep kulağımda. Sanki dışarıda da içeriye giriverecek gibi geliyor bana. Şimdi ne yapar dersin?»

— «Uyumuş olmalı?»

— «Ya bütün gün? Dövdüler mi dersin? Kime bıraktılar?»

— «Üzülüyordum, onun için yolladık.»

— «Ben seni üzülüyor, yoruluyor diye yollayalım dedim.»

— «Vallahi bilmem, bu sessizlik daha mı iyi? Bak çıt yok. Evin içi kurması bitmiş bir saate, kiracısı çıkmış bir eve benziyor.

Biraz sonra adam seslendi:

— «Daldın galiba, için mi geçti?»

— «Hayır,» dedi kadın. «Dinliyordum.»

— «Neyi dinliyorsun?»

— «Sessizliği.»

■ **Kemalettin TUĞCU**

HASTA ASLAN

MASAL

ASLAN, artık avlanamıyacak kadar yaşlandığı zaman, yiyecek bulmak için başka yollar denemeyi düşünmüştü. Kuytu bir mağaraya girdi ve hasta taklidi yaptı.

Bütün hayvanlar Aslanın hastalandığını işitince birer birer onu görmeye geldiler.

Fakat, onu görmeye gelen bir hayvan mağaranın içine girince Bay Aslan hemen üstüne atılıyor ve yalayıp yutuyordu.

Bir gün Tilki de onun ziyaretine geldi. Neşeli neşeli, fakat bir hayli uzakta durarak:

— «Nasılsınız efendim?» dedi.

— «Çok fenayım,» dedi Aslan. «Ama niçiniçeri girmiyorsunuz?»

Tilki gülümseyerek:

— «Girerim ama Efendim,» dedi. «Buradaki ayak izleri hep bulunduğumuz yere dönük. Hiç birisi dışarıya doğru değil.»

EZOP DEDE BU MASALI İLE BİZE NE ANLATMAK İSTİYOR ?

Demek ki, çok kimsenin girdiği, fakat hiç kimsenin çıkmadığı yere adım atmamalıdır.

ilk istek

Küçük Mete kumbara istiyor.
Annesinin, babasının verdiği
harçlıkların bir kısmını
onda biriktirecek,
onda çoğaltacak...
Tutumlu olmayı öğrenecek
böylece...İstediği,
öyle herhangi bir kumbara
değil ama...

İş Bankası kumbarası...
Küçük Mete
kardeşinde gördü onu...
Onu istiyor.
Böyle isteğe
can kurban tabii!

TÜRKİYE İŞ BANKASI

yarının büyüklerinin de bankası

Yeni Ajans: 876 - 1

Orta dereceli okul sınavlarına girmek isteyen okuyucularımız için Kılavuz Testler dizisi

TEST III

Hazırlayan: Mustafa ERSOY

Bu hafta çeşitli anlamlarda kullanılan kelimeler üzerine bir test veriyoruz. Aşağıdaki örneğe göre türlü anlama gelen kelimeleri bildiğiniz kadar yazın.
ÖRNEK: Yemek; yemek yemek, azar yemek, yağmur yemek, dayak yemek gibi...

1 — ÇALMAK : .....
2 — ÇIKMAK : .....
3 — AÇMAK : Laf Açmak, kapı Açmak.....
4 — KAÇMAK : .....
5 — AÇILMAK : .....
6 — ARAMAK : .....
7 — ATMAK : .....
8 — BAKMAK : .....
9 — BATMAK : .....
10 — GÖRMEK : .....

(Geçen haftaki 2 No'lu Tes'in cevapları)

Aşağıda geçen hafta verilen 2 No'lu testin cevapları :

1 — Hal, 2 — İvedi, 3 — Küçük, 4 — Hibe, 5 — Saldırı, 6 Şeref, 7 — Yanlış, 8 — Sert, 9 — Damat, 10 — İğrenme, 11 — Tedbir, 12 — Gönül verme, 13 — Karışık, 14 Yıkıntı, 15 — Kötülük, 16 — Çorak, 17 — Erek, 18 — Büyük, 19 — Tutsak, 20 — Sokulgan.

(Gelecek hafta kelimeler arasındaki ilişkiye göre düzenlenmiş dördüncü testimizi sunacağız.)

4 AŞ ve

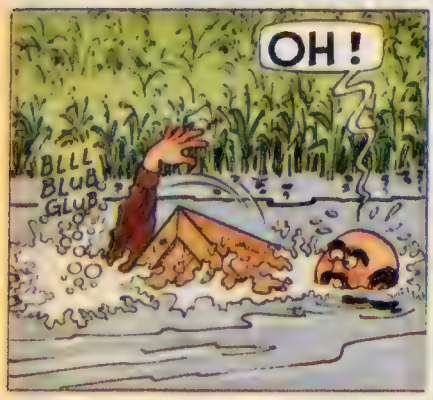
OH!
BLLL
BLUB
GLUB

BENİ BIRAKMAYIN.-
KORKMA SIKI TUTUYORUM.-
DAYANIN!

SİZİ BOĞULMAKTAN KURTARDIK. ASLINDA BUNU HİÇ HAKETMEDİNİZ.-

HAYDİ İNİN BAKALIM AŞAĞIYA.-

BİR DAHA KAÇMAYIN. FENA YAPARIM!

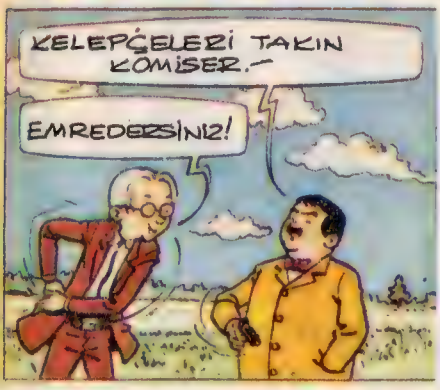
KELEPÇELERİ TAKIN KOMİSER.-
EMREDERSİNİZ!

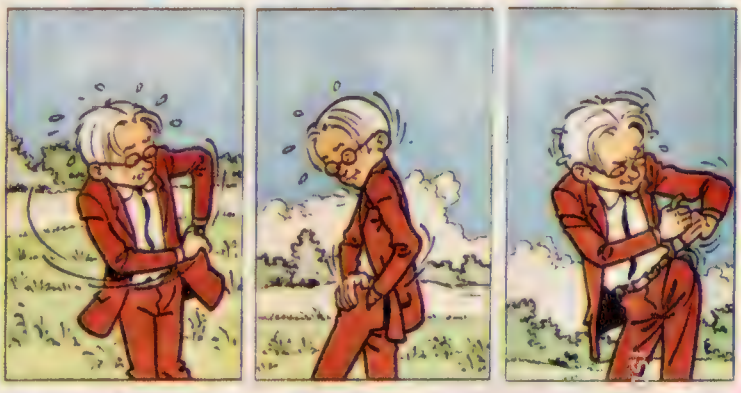

KELEPÇELER PANTOLONUMA TAKILMIŞ..
DUR.' YARDIM EDEYİM.-

BİZDE SİZE YARDIM ELİMİZİ UZATALIM!

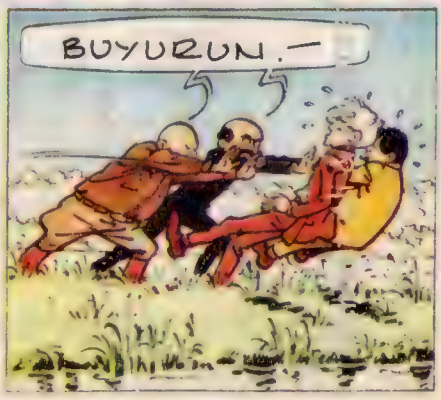
BUYURUN.-

KURKURU

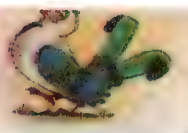

HAYVAN HERİFLER BEN SİZE GÖSTERİRİM.

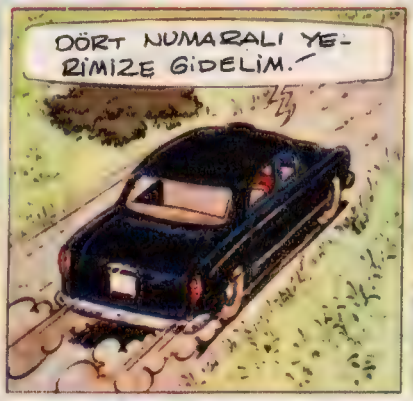
DÖRT NUMARALI YERİMİZE GİDELİM.

DOSTLARIM ŞİMDİLİK SİZLERDEN AYRILIYORUM SESİ KAYDETTİĞİM YEREGİDİYORUM.

ÜMİT EDERİMKİ TEKZAR BAĞIRIR.
BOL SANS.

BİZ İŞİMİZE DEVAM EDELİM.
İSTERSEN BOTAYI TAHİTİYE ÇEVİR LASTİK.

TAHİTİ ADALARI.. SAKİN DENİZLERİ.. KİMBİLİR NE GÜZELDİR.

ORADA OLMAYI İSTERDİM.
HAYRANINIZIM.
KES SESİNİ!

BAK NE GÜZEL BİR YER LASTİK. BİRAZ DURABİLİRMİYİZ.

İYİ TAHİTİ BURADAN BİRAZ UZAK ÇÜNKÜ.
HİÇ HAYAL GÜCÜN YOK.

NE GÜZEL BİR YER.

ACABA İÇERDE NE VAR.

HOŞ GELDİNİZ.
Hiiiii!

BULMACA OYUN EĞLENCE

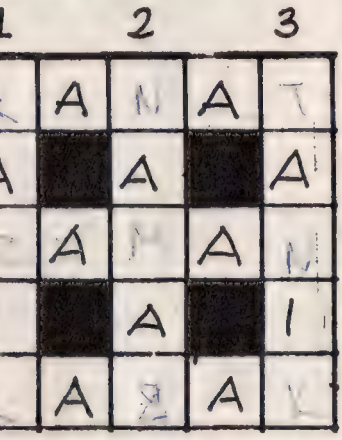

Boş kareleri doldurunuz.

Soldan sağa: Uçma organı.
2: Çağ, 3: Üzerine oturarak karda kayarsınız.

Yukarıdan aşağıya:
1: Toprağa çakılır, 2: Beş vakitte kılınır, 3: Şahit.

YEDİ YANLIŞ OYUNU

İşte bu hafta da size aralarında yedi küçük değişiklik bulunan iki resim... İyice bakın, en küçük çizgileri dahi gözden geçirin ve bu iki eş resim arasındaki yedi değişikliği bulmaya çalışın... Tabii bu arada elinize de bir saat almayı ihmal etmeyin. Bir dakika içinde yedi değişikliği de bulabilirseniz bravo size. Eğer iki dakika geçmiş, siz de hâlâ bulamamışsanız epey dikkatsizsiniz.

DEĞİŞİKLİKLER NERELERDE :

1 — Aynada adamın göğsünü bellirten bir çizgi var; 2 Adamın sol elinin parmaklari birbirlinden ayrık; 3 — Gene adamın sağ ayağındaki ayakkabının üstü gözükmüyor; 4 — Adamın üzerindeki beyaz şalın kıvrımları değişik; 5 — Kadı-nın oturduğu iskemlenin ayağı yana açılıyor; 6 — Sepetten çıkan yün değişik bir yol takip ediyor; 7 — Kadının sol ayağı öne çevrik:

Doğan Kardeş'in BİLGİLİ OKUYUCULARI

1 — «Kim bu büyük şakacı» bulmacamızın doğru cevabı Nasrettin Hoca idi. Doğru cevap veren okuyucularımızın isimlerini aşağıda veriyoruz ve tanıtıyoruz :

İzzet Alkın (**Zonguldak**), Meral Haberal (**Ankara**, Hasan Güneş (**Adana**), Filiz Şahin (**Ankara**), Nuray Şahinkaya (**İstanbul**), Ahmet Kağan Uydan (**İstanbul**), Hüsnü Perek **Niğde**), Kaan Kıraç (**İstanbul**), Güner Yengül (**İzmir**), Mesut Taş (**Tavşanlı**), Rukiye Mercan(**Alanya**).

(Arkası var)

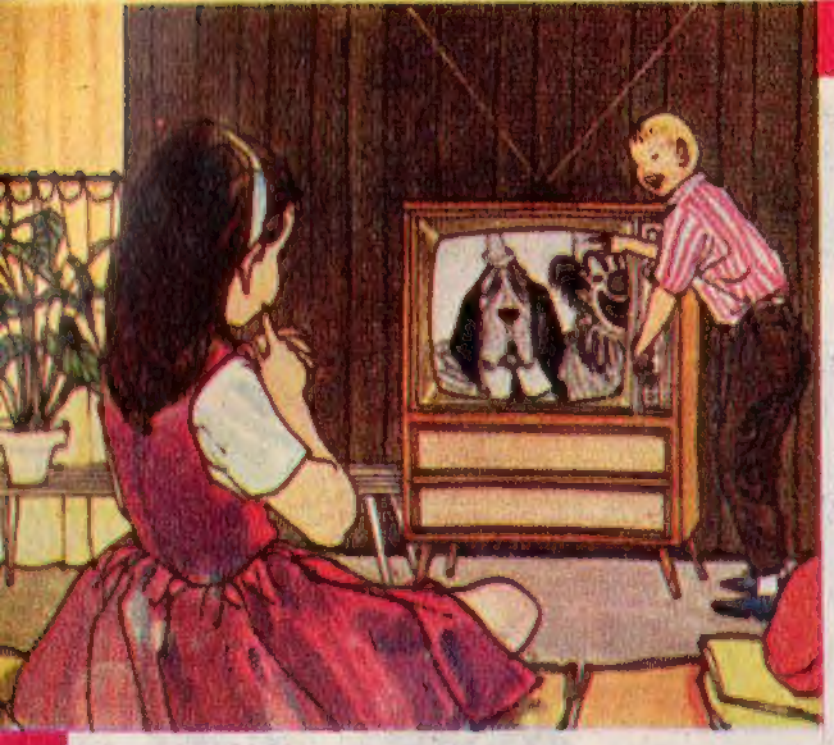

Televizyon Nedir? Nasıl Çalışır?

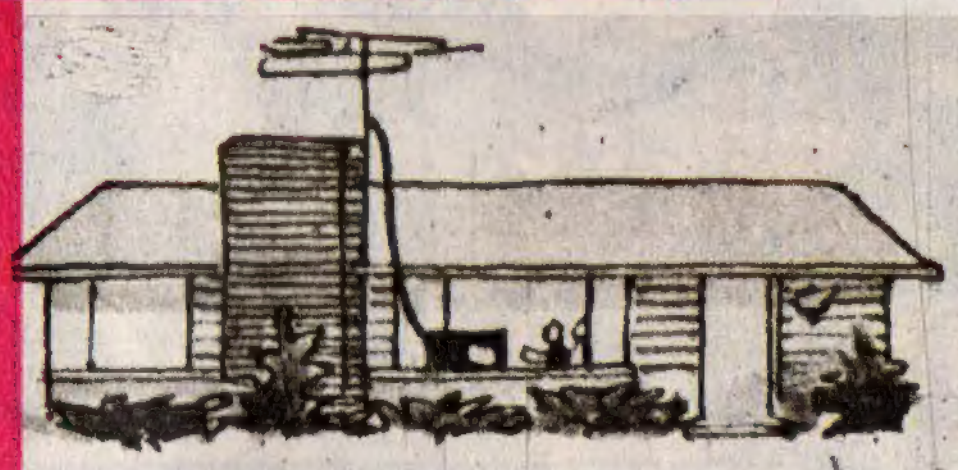

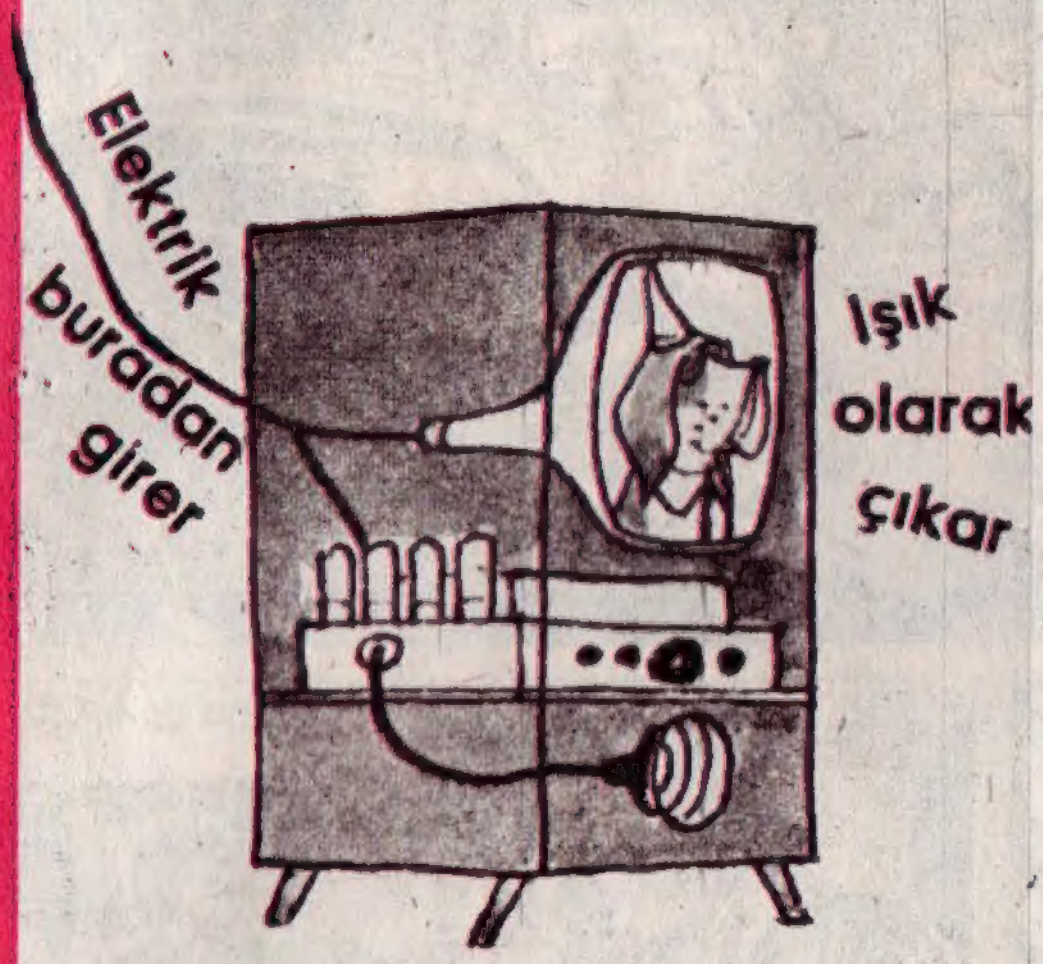

TELEVİZYONUNUZ NASIL ÇALIŞIR?

RADYO dalgaları antene çarpınca elektrik işaretleri meydana gelir. Bu işaretler, tel vasıtasıyla antenden televizyonunuza gider. Orada ses ve ışık işaretleri ayrılır.

Işık işareti resim borusuna gönderilir. Borunun dar ucuna gider. Oraya, elektrik olarak gider. Boru, elektrikten ışık yapar. Işık, perdede resim olarak görülür. Perde resim borusunun geniş ucundadır. Resim borusundan çıkan ışık havadan geçerek göze ulaşır. Böylece çok uzaklarda olan şeyleri görebilirsiniz. Ses işareti televizyonunuzun içindeki bir radyoya gönderilir, her televizyonun içinde bir radyo vardır. İşaret radyoya elektrik olarak girer. Radyo elektriği ses haline sokar. Ses oparlörden odaya doğru yayılır ve kulağınıza gelir. Böylece uzaklaıda olan şeyleri işitmiş olursunuz.

(Haftaya başka bir bölüm)

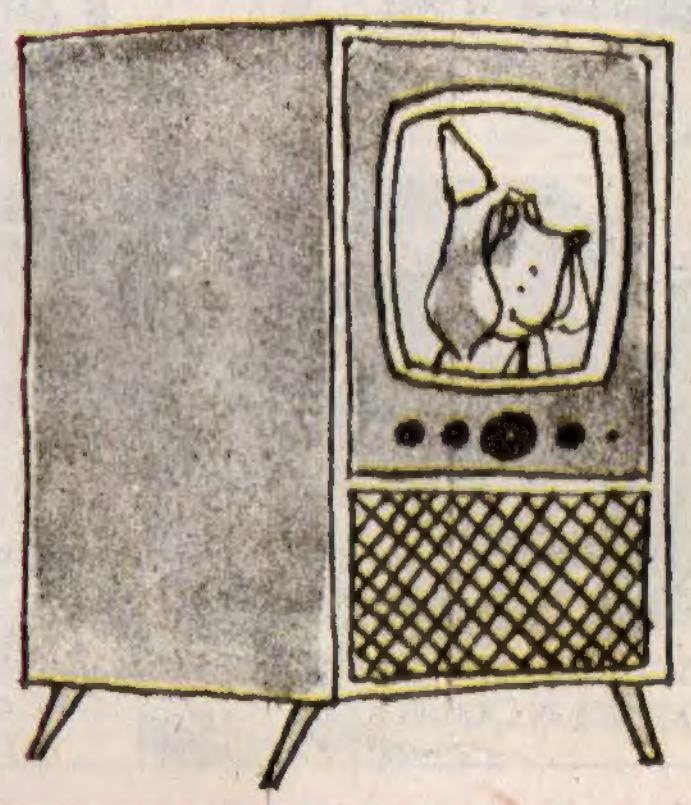

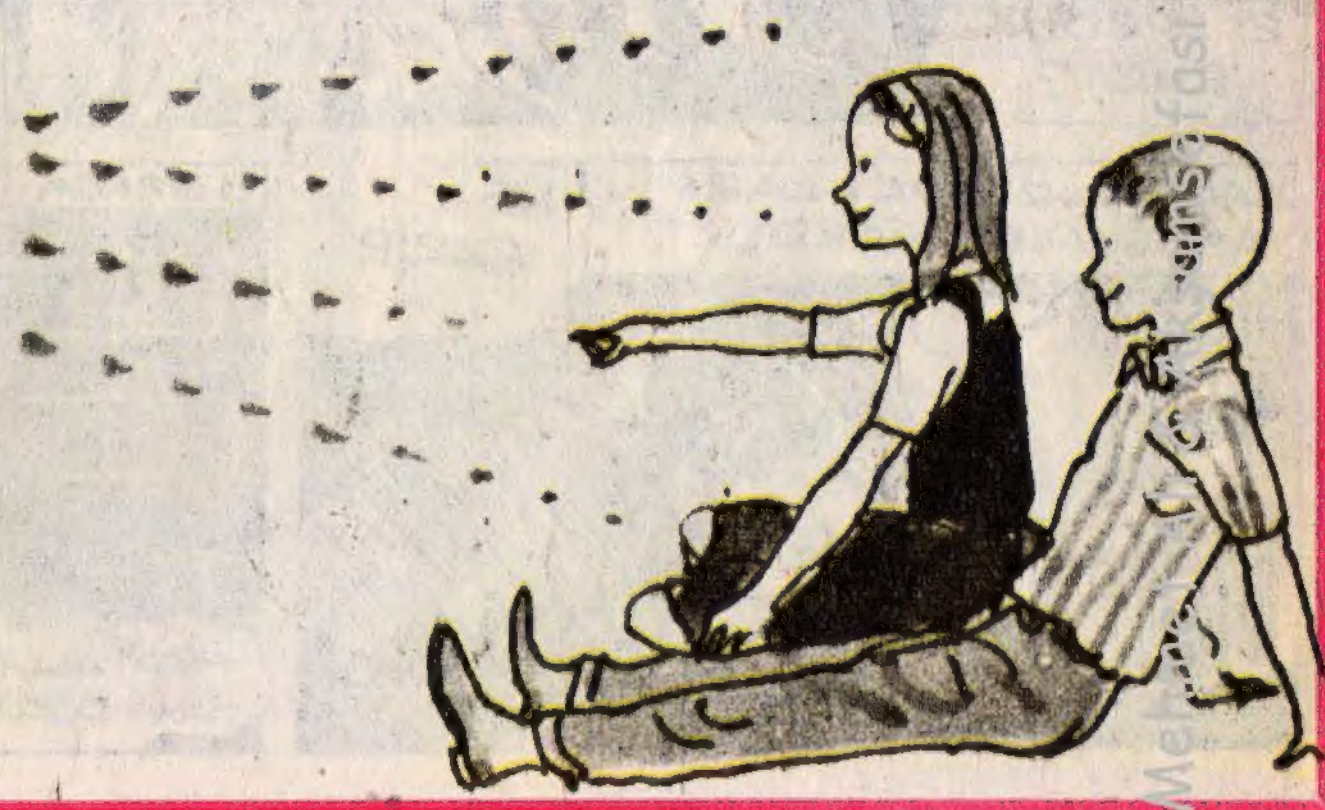

uzaydan saldırı

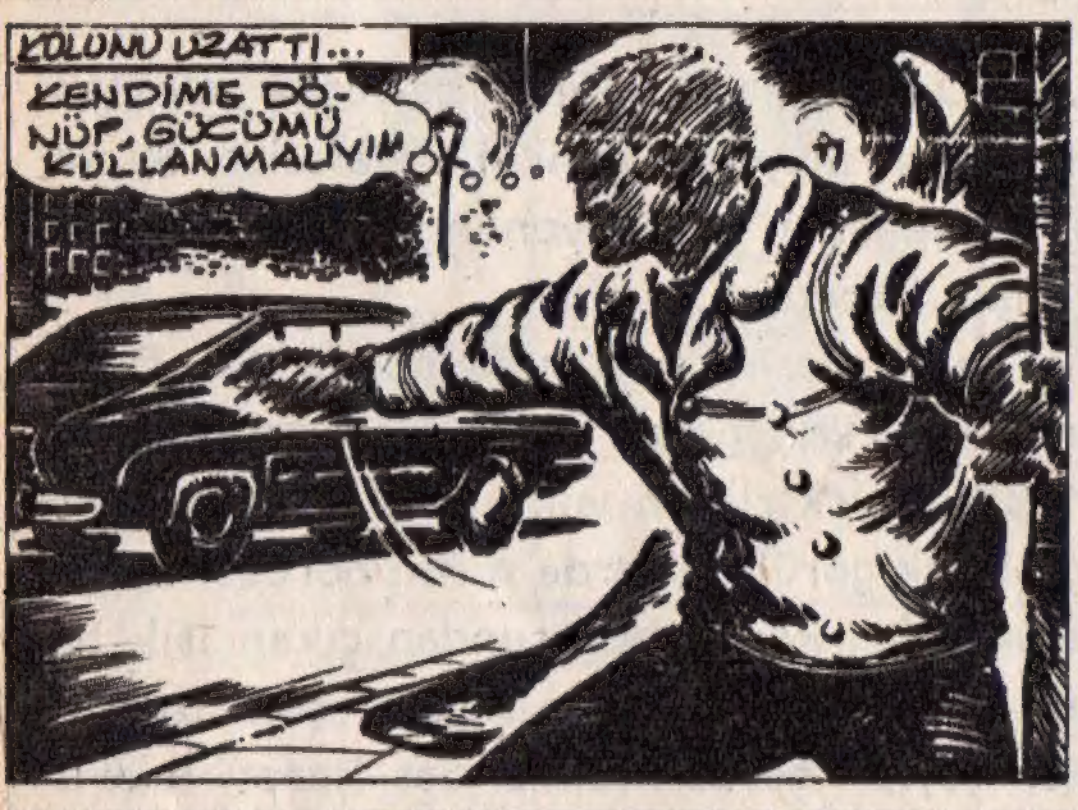

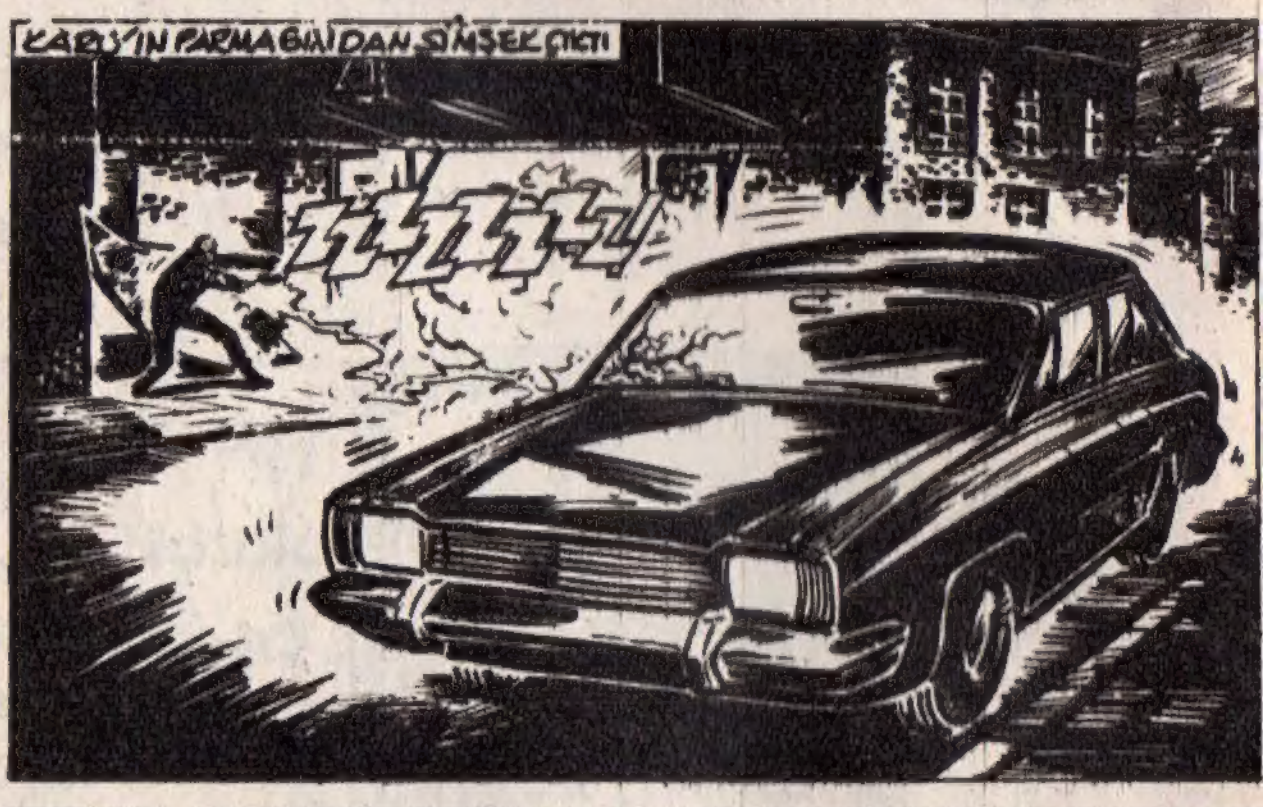

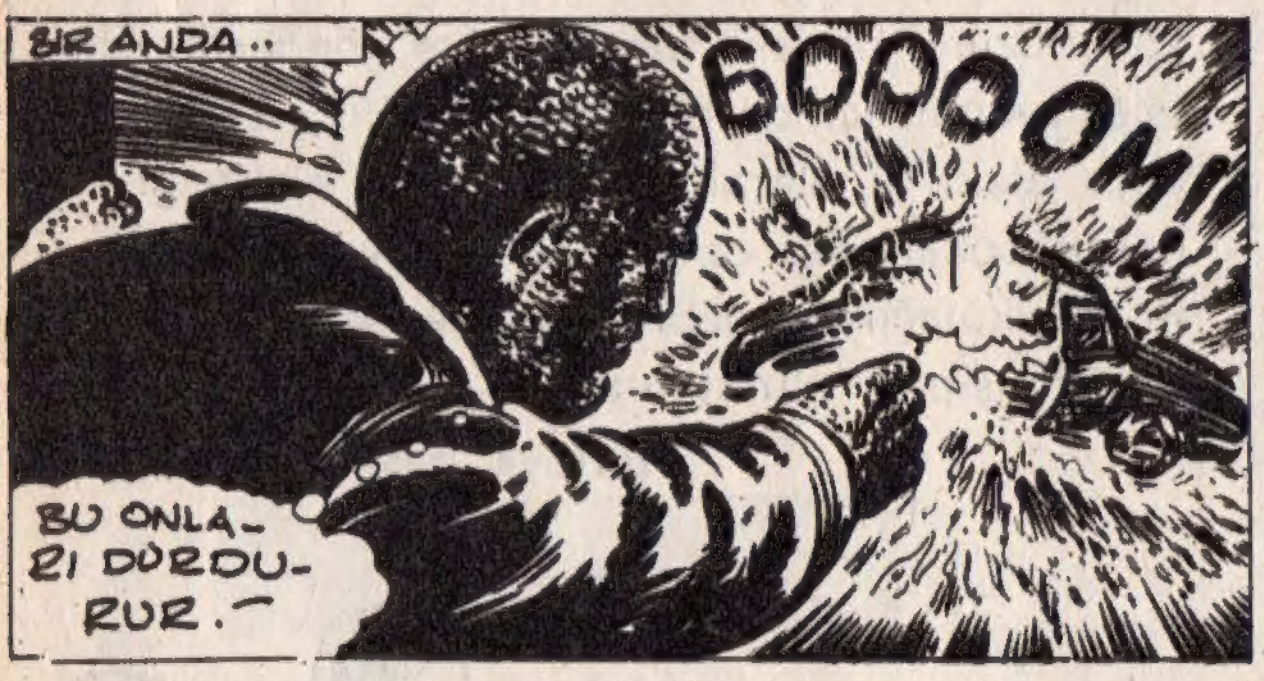

HEDEF DÜNYA

BURT.- DOKUNMA!

ARTIK ÇOK GEÇTİ...

AAAUUUR!

BURT YOK OLMUŞTU.-

ATOMLARINA AYRILDI.- KAYBETTİM ONU.-

BİR SES DUYULDU..

NE DİYORSUN.- DOSTUM ÖLMEDİM. BİRAZ SERSEMLEDİM.-

BU BURT.- GÖRÜNMEZ HALE GELDİ.-

YAĞ TENEKESİ HAVALANDI..

KİM GÖRÜNMEZ OLDU YOKSA BEN Mİ.- HAYIR.-

EVET!

DÜŞÜNCELERİNİ NORMAL'E DÖNMEĞE YOĞUNLAŞTIR. HAYDİ GAYRET.-

Ali Yılmaz Sefa

(Devamı Var)

ZIRZOP ALİ

HAKAN ÇELİK

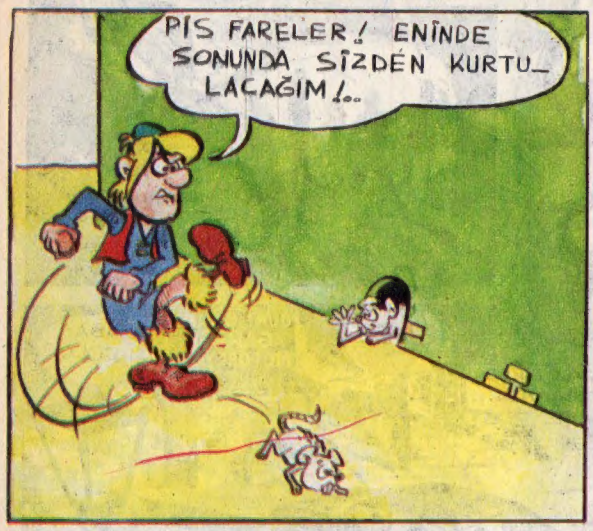

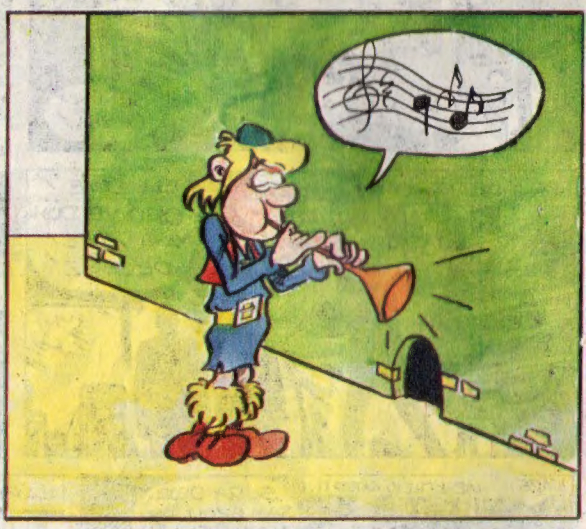

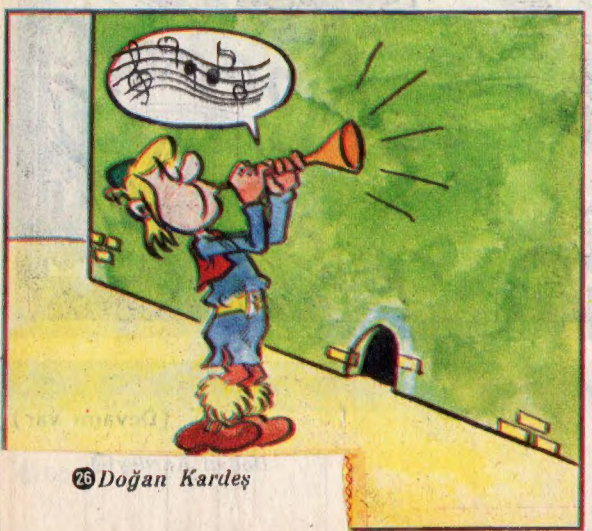

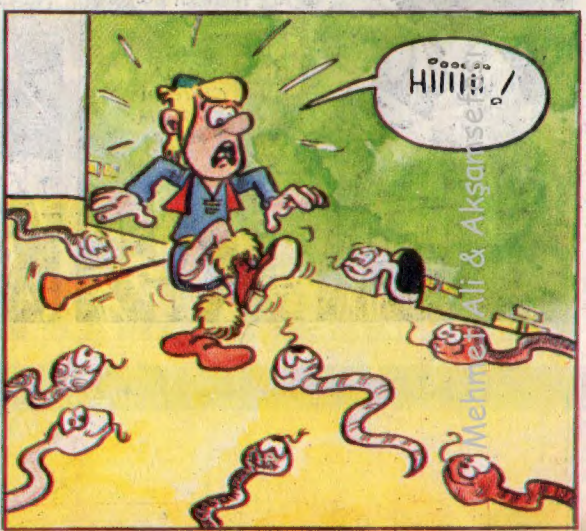

Mehmet Ali & Akşan